

Bruce Malone

Uitbarsting St. Helena levert bewijsmateriaal voor de schepping

Geen miljoenen jaren nodig om sediment af te zetten

-

Om te bepalen wat in het verleden gebeurd is, bestuderen geologen huidige processen en gebruiken deze observaties om het ontstaan van de rotslagen, die onze planeet bedekken, te verklaren. Vóór 1800 werd de geologie beheerst door de erkenning dat een wereldwijde vloed de oorzaak van deze rotslagen was. Dit veranderde toen de stichters van de moderne geologie, James Hutton en Charles Lyell, er in slaagden deze interpretatie te vervangen door het geloof in de uniformiteitsleer.

Dit is de overtuiging dat langzame en geleidelijke processen, zoals wij die vandaag zien, de verklaring vormen voor de geologische kenmerken van onze planeet. Het veronderstelt ook dat er nooit een massale en snelle afzetting van sedimenten, veroorzaakt door een wereldwijde catastrofe, is geweest. Charles Darwin was sterk beïnvloed door dit soort gedachten, toen hij het concept van langzame en geleidelijke *geologische* verandering uitbreidde tot langzame en geleidelijke *biologische* veranderingen. In de laatste 30 jaar zijn veel geologen echter gaan inzien dat het verleden zeer snelle geologische veranderingen heeft gekend, die dat wat wij vandaag zien gebeuren ver overtreffen. Nochtans klampt de geologische gemeenschap zich nog vast aan de overtuiging dat er miljoenen jaren tussen deze catastrofes zijn geweest.

Het fundamentele uitgangspunt van het scheppingsmodel is, dat er in het recente verleden een wereldwijde vloed is geweest. Als deze vooronderstelling juist is, zou er bewijsmateriaal voor deze gebeurtenis moeten zijn. Een wereldwijde vloed zou een kolossale vernietiging van het planten- en dierenleven veroorzaakt hebben, gevolgd door een (her)verplaatsing van dit biologisch materiaal en sediment. Dit zou moeten resulteren in enorme lagen met fossielen, op vele plaatsen verspreid over de planeet. Dit is ook wat de fossielen aantonen.

Eén punt van kritiek op de scheppingsmodellen, is het gebrek aan een voorbeeld in de natuur dat de processen herhaalt die gebeurden tijdens de grote vloed. Evenwel, in 1980 verstreekte de uitbarsting van de St. Helena in de staat Washington juist een dergelijk model. Toen de St. Helena uitbarstte, stroomde een geschatte hoeveelheid van 509.703.246 kubieke meter rots, as, vuil, stoom en gesmolten sneeuw langs de zijkant van de berg naar beneden met geschatte snelheden van 145 km per uur. Dit en volgende stromen van as deponeerden een laag van 183 meter sediment aan de noordzijde van de berghelling. In wezen werd zó een massale vloed aan de wetenschappelijke gemeenschap ten voorbeeld gehouden. De sedimenten die zich tijdens de enorme stromen van modder en as afzetten, bestonden niet uit een homogeen mengsel, maar eerder uit een reeks fijn gelaagde horizontale lagen. Zij komen vrijwel overeen met de horizontale rotslagen die in wegafkorting kunnen worden waargenomen, wanneer u op onze wegen tussen de verschillende staten reist.

Dit soort horizontale randen van rotslagen worden vaak gebruikt om op miljoenen jaren geschiedenis te wijzen, maar de St. Helena heeft geologen van een schaalmodel voorzien hoe ditzelfde type horizontale lagen snel afgezet kunnen worden door stromend water. Als gevolg van de uitbarsting van de St. Helena werd in één dag (19 maart 1982) een nieuwe riviergeul gevormd toen het verzamelde water door het recent gedeponeerde sediment heenbrak. Deze geul is 30,48 m diep en lijkt verbazingwekkend veel, als een schaalmodel van 1 op 40, op de Grand Canyon. Als er niemand aanwezig was geweest om de vorming van dit gebied te zien, zouden wij kunnen veronderstellen dat de kleine stroom die zich al snel op de bodem van de geul vormde, de kloof meer dan miljoenen jaren had uitgesneden. Dit is het verhaal dat bijna aan ons allen is verteld over de Coloradoriver en de Grand Canyon. Veel geologen komen nu tot erkenning dat, evenals de Toutle kloof bij de St. Helena *snel* is ontstaan, de Grand Canyon ook in korte tijd door een massale stroom water werd gevormd.

De meerderheid van de geologen gelooft dat lage energieprocessen en lange tijdsperiodes de geologische tijdschaal hebben bepaald. Creationisten geloven juist dat hoge energieprocessen en korte tijdspannes ten grondslag liggen aan de

geologische tijdschaal. Slechts één gezichtspunt is juist. Slechts één gezichtspunt komt overeen met de bijbelse gegevens. Raad eens welk?

Vertaling Ad Massar

Oude Sporen 2016

